

et cū nobilitate uitae collocanda. Hanc tu luc
 ciam splendor nobilitatis uere. ueram uitae no
 bilitatem nosti: ac mirabil ingenio adeptus es. Tibi
 nō iecae puellares. nō muliebres ornatus. nō
 cōpta monilia. nō splendide uestes. nō festiui
 chori cantusq; placere. singlā q̄ in acamenta
 luxurie. Vex labalib; uigilijs solitudinē uitam
 omni romana uitae ex liberiorē ducis. hac tu
 sola nobilitate m̄ placuisti. hac ego tibi placu
 sse itelligo. Nichil ē iteb; humanis copulationis
 amauit hūsp̄ ē q̄ simul illustriū aīoz affectus.
 par recte uiuendi cupiditas. Nichil isse stius
 aut odibilis. q̄ cū alijs ad clax uitae hūmē
 euolat. Alius ad tēp̄ uīoz uoluptates dilabit̄
 Teq; cum ego parum tuis morib; Cornelliū
 uō dissimiles uitam agat. profecto ut me uel
 inenter ames illū uō acerrime odias necesse
 est. Quales ē cum eo tibi possēt tē uanditas
 Tu celeberrimis studioz oīs itendere uelles
 ille uō litax inimicissimus gūales luxū uo
 ces ebrietatesq; suas inter strepere. Tu domū
 pudicia et honestate retinēte. conspice illi
 uō libidine ac luxū debacante itueri. Tu inter
 eruditissima semp̄ iēgia: demirabilib; rex aīf
 x̄sidoz motibus. de mox disciplinis questi
 onari. Ille inter suas meretricum turbas.
 de ciuitis flagitijs ac turpidissimis uolup
 tatis. q̄ i his artib; egregijs orator p̄dica
 re. Quomodo inter tan dispicientes aīos
 pax unq; aut concordia tē possēt. Ego uō
 i pacificos meos laos continentia; tuaz
 dulcis lucecia deducam. qui tamen si supua
 caneis ornatis pleni nō sint. tamē uitae